

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Horní hranice výše pokuty v případě správního deliktu zadavatele podle koncesního zákona u „koncesních smluv“ uzavřených na dobu neurčitou

Návrh nového zákona o zadávání veřejných zakázek, který se aktuálně nachází ve fázi meziresortního připomínkového řízení, a který by měl rušit, kromě jiného, i zákon č. [139/2006](#) Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „koncesní zákon“), napravuje na první pohled možná bezvýznamný, avšak při podrobnějším pohledu poměrně zásadní nedostatek týkající se definice horní hranice výše pokuty za spáchání správního deliktu zadavatelem podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a), c) a d) koncesního zákona.

Koncesní zákon v ustanovení § 27 odst. 2 písm. a) uvádí, že „za správní delikt se uloží pokuta do 5 % z předpokládané hodnoty předmětu koncesní smlouvy, jde-li o správní delikt podle § 27 odstavce 1 písm. a), c) nebo d).“

Poměrně častým pochybením zadavatelů může být uzavření smlouvy, která naplňuje pojmové znaky koncesní smlouvy podle § 16 koncesního zákona, aniž by postupovali v souladu s koncesním zákonem v koncesním řízení. V takovém případě si lze jistě představit, že pokud se zadavatel necítí být vázán režimem koncesního zákona, nebude respektovat ani ustanovení § 16 odst. 4 koncesního zákona a smlouvu naplňující znaky smlouvy koncesní uzavře na dobu neurčitou.[1]

V případném přezkumu ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) však může u takto uzavřené koncesní smlouvy dojít k poněkud kuriózní situaci, kdy Úřad při konstatování naplnění pojmových znaků správního deliktu podle např. § 27 odst. 1 písm. a) koncesního zákona, nebude při výměře ukládané pokuty schopen podle výše citovaného textu ustanovení § 27 odst. 2 písm. a) koncesního zákona určit horní hranici možné výše ukládané pokuty za spáchání správního deliktu. Respektive způsob výpočtu horní hranice výše pokuty je v tomto ustanovení sice jednoznačně formulován, leč v případě „koncesní smlouvy“ uzavřené na dobu neurčitou, je nutné dojít k závěru, že horní hranice výše pokuty je nekonečně vysoká (vycházíme-li z formulace „5 % z předpokládané hodnoty předmětu koncesní smlouvy“, pak předpokládaná hodnota předmětu koncesní smlouvy je u smluv uzavřených na dobu neurčitou z povahy věci nekonečně vysoká).

Případ, kdy zákon neupravuje sankční rozmezí u určitých správních deliktů alespoň formou stanovení horní hranice maximální výše pokuty, je podle našeho názoru velmi obtížné považovat za

souladný jak s článkem 39 Listiny základních práv a svobod („*Jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem a jaký trest, jakož i jaké jiné újmy na právech nebo majetku, lze za jeho spáchání uložit.*“), tak i s v právním státě obecně platnými (a opakovaně judikovanými) zásadami správního trestání. Především se zásadou „*nulla poena sine lege*“, popř. její konkrétnější podobou v zásadě „*nulla poena sine lege certa*“, podle které, obecně řečeno, musí být zákon formulován s dostatečnou mírou určitosti pro své adresáty[2]. Tento požadavek se týká primárně kvality zákonné úpravy, která by měla být jistá a pevně daná. Adresát právní normy by měl být tedy schopen z právního předpisu určit, jaká jednání jsou zakázána (naplňující znaky správního deliktu), a současně z textu předpisu musí adresát jednoznačně vyvodit, jaký trest mu hrozí v případě jejich spáchání. Naplnění této zásady pochopitelně představuje rovněž naplnění obecné zásady právní jistoty a s tím související zásady legitimní předvídatelnosti postupu orgánů veřejné moci a tedy zákazu „*libovůle rozhodování orgánů veřejné moci.*“

Podle našeho názoru je zřejmé, že ačkoliv je Úřad při výměře pokuty dále vázán požadavkem koncesního zákona vyjádřeným v § 27b odst. 2 („*Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.*“), v případech, kdy absentuje zákonem definovaná maximální výše pokuty, jsou tyto požadavky koncesního zákona de facto velmi obtížně uchopitelné a zohlednitelné, neboť jednotlivá kritéria uvedená v § 27b odst. 2 koncesního zákona, která má Úřad v rámci správního uvážení o výměře pokuty zohlednit, nemají v okamžiku absence stanovení maximální hranice výše pokuty za příslušný správní delikt žádné zákonné mantinely a nelze je tedy vůči čemu posuzovat a poměřovat.

Zjednodušeně řečeno, pokud vycházíme z předpokladu, že při „*standardním*“ ukládání pokut správním orgánem výše uložené pokuty v zákonem stanoveném rozmezí (tedy poměr výše uložené pokuty ve vztahu k dolní a horní hranici možné výše pokuty stanovené zákonem) představuje vyjádření míry závažnosti spáchaného správního deliktu, pak v situaci, kdy rozmezí možného uložení pokuty zákonem stanoveno není, je posouzení závažnosti správního deliktu při zohlednění výše uvedených kritérií (tedy „*způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán*“) a z toho vyplývající uložení pokuty v určité výši, výrazně ztíženo, ne-li znemožněno.

Ačkoliv lze namítat, že koncesní zákon v ustanovení § 27 odst. 2 písm. a) způsob stanovení horní hranice výše pokuty nejenom, že obsahuje, ale formuluje i způsobem jednoznačným, skutečnost, že takto formulovaný způsob výpočtu horní hranice výše pokuty nepokrývá veškeré případy porušení zákona, resp. veškeré správní delikty, a tedy umožňuje existenci případů, kdy nelze horní hranici výše pokuty stanovit, uvedený závěr o rozporu s ústavním pořádkem ČR a zásadami správního trestání podle našeho názoru bezpochyby potvrzuje.

V aktuálně platném a účinném koncesním zákoně tedy citelně absentuje obdoba úpravy horní hranice výše pokuty, jak je formulována v zákoně č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o veřejných zakázkách*“), kde je v § 120 odst. 2 písm. a) kromě jiného uvedeno, že „*za správní delikt se uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, **nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit...***“.

Jak vyplývá z návrhu nového zákona o zadávání veřejných zakázek, výše popsany nedostatek úpravy ukládání pokut ve stávajícím koncesním zákoně by měl být již korigován, neboť § 250 odst. 4 písm. a) nového zákona o zadávání veřejných zakázek uvádí, že „*za správní delikt podle odstavce 1, jde-li o porušení pravidel stanovených pro postup pro zadávání koncesí, se uloží pokuta do 5 % z předpokládané hodnoty předmětu koncese, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), **nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li předpokládanou hodnotu předmětu koncese zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a).***“ Autoři článku doufají, že v rámci probíhajícího připomínkového řízení, popř. následného legislativního procesu, nebude tato nová (a dle názoru autorů článku zcela

správná) formulace, odpovídající zásadám správního trestání a ústavnímu pořádku ČR, změněna.

Mgr. David Říčný,
analytik veřejných zakázek

Ing. Eva Marečková,
analytik veřejných zakázek

[Hirst, a. s.](#)

Samaritská 199/16
301 00 Plzeň

Tel.: +420 727 817 132
e-mail: info@hirst.cz

---

[1] Např. koncesní smlouva, která byla předmětem správního řízení spis. zn. ÚOHS-S323/2013/VZ
[2] Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 108/2013 - 72 ze dne 26. 6. 2014

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)

- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)
- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)